

OSOBA NIEPEŁNOSPRAWNA A DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA, czyli praca we własnej firmie

Firma rodzi się w urzędach. Założenie firmy nie jest w naszym kraju najprostszą sprawą. Jeśli robi się to nieumiejętnie, można napytać sobie biedy. Podpowiadamy kolejne kroki, jakie trzeba zrobić, by rozpocząć jednoosobową działalność gospodarczą. Warto zaznaczyć, że nie zaszkodzi znaleźć - najlepiej w rodzinie lub wśród znajomych - zaufanego księgowego. Za niewielką miesięczną opłatą, w oparciu o umowę, reprezentowałby nas w urzędach, a później prowadził rozliczenia. Dzięki swej wiedzy pomoże on uniknąć kosztownych błędów, a wcześniej - działać według poniższego schematu.

Krok 1

Trzeba udać się do swojego urzędu miasta lub gminy, gdzie jako osoba fizyczna zarejestruje się działalność gospodarczą. Warto przy ustalaniu daty rozpoczęcia działalności przewidzieć 2-3 tygodnie na sprawy w urzędach. Warto też zastanowić się nad zakresem działalności. Najpóźniej po 14 dniach od złożenia dokumentów otrzymuje się zaświadczenie o wpisie firmy do ewidencji działalności gospodarczej. Odtąd jest się przedsiębiorcą. W urzędzie trzeba choć raz pojawić się osobiście - by ktoś nie założył firmy bez wiedzy zainteresowanego. Ratunkiem jest wyznaczenie poświadczanego notarialnie pełnomocnika, ale wiąże się to z kosztami.

Foto: *Lis*

Krok 2

Nie później niż 14 dni od otrzymania zaświadczenia o wpisie do ewidencji należy udać się do urzędu statystycznego. We wniosku podaje się rodzaj lub rodzaje działalności (z podkreśleniem przeważającej). Najczęściej tego samego dnia otrzymuje się bezpłatnie numer REGON. Będzie przypisany firmie do końca jej istnienia, chyba że zmieni się podstawowy profil działalności. Numer ten musi być na pieczęciach firmowych i drukach urzędowych. W urzędzie statystycznym nie trzeba stawiać się osobiście. Wniosek o wydanie REGON można wydrukować z internetu, wypełnić, podpisać i wraz z kserokopią wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz dowodu osobistego wysłać pocztą. Dokumenty te może też ktoś zanieść, ale przydałoby się upoważnienie (bez poświadczenia przez notariusza) tej osoby do odbioru numeru REGON.

Krok 3

Trzeba się zgłosić do urzędu skarbowego. Numerem Identyfikacji Podatkowej (NIP) jednoosobowej działalności gospodarczej jest osobisty NIP właściciela. Jeśli ma się ten numer, to zgłoszenie do urzędu skarbowego ma charakter aktualizacyjny - poinformowanie o założeniu firmy. W innej sytuacji trzeba wystąpić o wydanie numeru. Może to trwać do 30 dni. W urzędzie skarbowym trzeba określić, czy chce się być płatnikiem podatku VAT („vatowcem”). Trzeba też wybrać formę rozliczeń z fiskusem, czyli płacenia podatków. Można opodatkować się na zasadach ogólnych, czyli prowadzić księgę przychodów i rozchodów. Można też wybrać opodatkowanie ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub kartą podatkową. W urzędzie skarbowym także nie trzeba się pojawiać osobiście. Sprawy może załatwić osoba upoważniona pisemnie (bez notarialnego poświadczenia). Ważne, by miała do wglądu oryginały wpisu do ewidencji i REGON. Listownie sprawy załatwić się nie da - przesyłanie pocztą dokumentów jest ryzykowne.

Krok 4

Firma musi mieć konto w banku. Wymagają tego m.in. ZUS i urząd skarbowy. Konto firmy nie powinno być jednak tym samym, z którego korzysta się jako osoba prywatna. Przed wizytą w banku, trzeba wyrobić pieczętkę z numerami NIP, REGON, nazwą i adresem firmy. Przy wyborze banku nie warto kierować się tylko wysokością opłat za prowadzenie konta. Ważne są: lokalizacja, solidność, stosunek do małych i średnich

Foto: Archiwum

firm, dostępność kredytów, usług i produktów. Ważna jest także możliwość załatwiania większości spraw przez telefon lub internet. Warto też sprawdzić, czy w placówkach jest sprawna obsługa. O posiadaniu firmowego rachunku bankowego należy zawiadomić urząd skarbowy. W wielu bankach konto jednoosobowej działalności gospodarczej można założyć przez telefon lub internet. Kurier dostarcza z banku dokumenty do podpisu i odwozi je wraz z kopiami dowodu osobistego, wpisu do ewidencji, REGON i NIP. Niektóre banki przysyłają nawet pracownika. Później sprawy w banku może załatwiać zaufany pełnomocnik, wyznaczony przy zakładaniu konta.

Krok 5

Działalność gospodarcza wiąże się z płaceniem składek na ubezpieczenie społeczne za siebie i ewentualnych pracowników. Rozpoczęcie działalności w ciągu 7 dni trzeba zgłosić do ZUS (dotyczy działalności pozarolniczej). Do formularzy ZUS konieczne będą m.in. numery: REGON, NIP, rachunku bankowego, wpis do ewidencji wraz z nazwą organu prowadzącego rejestr, oraz dane personalne i numery NIP osób podlegających ubezpieczeniu. Osoby pobierające rentę z tytułu niezdolności do pracy od 1 stycznia 2008 r. muszą opłacać składki emerytalne i rentowe, są one obowiązkowe, do czasu ustalenia im prawa do emerytury. Będą jednak mogli wystąpić do PFRON o ich zwrot. Wypeł-

nione formularze wraz kserokopiami odpowiednich dokumentów (i oryginałami do wglądu) może do ZUS zanieść osoba pisemnie upoważniona (bez notarialnego poświadczenia). Wypełniony wniosek wraz z kopiai dokumentów można również wysłać listem poleconym. Z urzędnikami warto skontaktować się wcześniej telefonicznie. Konkretnie placówki w kraju mają różne szczegółowe procedury działania. Warto zapytać o możliwość założenia firmy za pośrednictwem urzędu gminy i załatwienia niektórych spraw przez internet.

Jednoosobowa działalność gospodarcza nie jest jedyną formą prowadzenia biznesu. Można zarejestrować spółkę: cywilną, jawną, partnerską, komandytową, komandytowo-akcyjną (których wspólną cechą jest odpowiedzialność wspólników własnym majątkiem za działania spółki), a także akcyjną i z ograniczoną odpowiedzialnością (za zobowiązania odpowiada się majątkiem spółki).

źródło: www.niepelnosprawni.gov.pl

Foto: Archiwum